

[Albertsen.]

administration og ved de cirkulærer, man efterlever i kommunerne.

Den problematik, som han nævner med henblik på socialudvalgsformanden i Hvidovre kommune, er jo en helt anden side af sagen. Det har ikke noget med denne problematik at gøre. Det har hr. Palle Simonsen også misforstået.

Må jeg sige til venstres ordfører, at det var faktisk, ligesom man havde en fornemmelse af, at han glemte, at dette er en lov, der er gennemført af en venstreminister, og at venstre har stemt for den. I hans fortolkning og hans vurdering var det, ligesom der manglede noget i så henseende. Og så vil jeg gerne sige dels til hr. Melchior, dels til hr. Hjortlund Christensen fra retsforbundet, at den, der går i strejke, mister sin løn, og han kan så få støtte fra forskellig side, hvad mange af dem, der har været i strejke, har været nødt til, men han må i yderste fald gå på bistandskontoret. Det vil sige, at levofoden forringes betragteligt, ved at normallønnen erstattes af nogle ydelser, som for langt, langt de flestes vedkommende skal betales tilbage. Det vil altså sige, at der er tale om beløb, som man faktisk låner, og det vil sige, at der ikke er tale om, at samfundet som sådant nærmest præmierer eller noget i den retning, som man har villet lægge det op til. Det er jo helt klart, at hvis man tænkte sig at realisere det, som hr. Palle Simonsen ikke har kunnet udforme i forslag, men som han har pålagt andre at udforme, ville samfundsmagten direkte tage stilling til konfliktsituationer af den ene og den anden art, og det er netop det, som var grundlaget for bistandsloven, at om noget sådant skulle der ikke være tale.

Jeg forstår godt, at et parti, der har stærk tilknytning til Arbejdsgiverforeningen, kan komme med sådan nogle tanker, men jeg har da glædet mig over – uanset hr. Palle Simonsens fortvivlede forsøg på at vurdere det, som om der var stor tilslutning til dem her i salen – at der trods alt var et overvældende flertal mod den tankegang, så jeg foreslår, at den bliver gemt lige så godt på de konservatives hylde som de forslag, de kom med i forbindelse med finanslovsforslaget. Kvaliteten er nogenlunde den samme, tankegangen er den samme, og derfor må vi afvise det.

Melchior (CD):

Ja, som centrumsgørende er jeg da en meget

stor ven af balance, men hr. Bernhard Baunsgaards forsøg på at skræve i begge ender af vippen må nu alligevel få hans bukser til at revne, for sammenligningen mellem bistandskontoret i den ene ende og banken i den anden ende af systemet, om jeg så må sige, er umulig at drage. Bistandskontoret yder bistand, yder hjælp og under visse omstændigheder altså også lån. Banken yder ikke bistand og ikke hjælp, men lån, men ud fra helt andre kriterier, nemlig ud fra rent forretningsmæssige kriterier. Og sammenligningen mellem, hvad den erhvervsdrivende gør og hvad de strejkende gør i en sådan situation, henholdsvis på bistandskontoret og i bankkontoret, er ganske irrelevant i sammenhængen.

Hr. Albertsen sagde her: hvad er der galt? Jeg tror, at hvis hr. Albertsen havde en gallup eller spurgte et par af sine vælgere på gaden eller ved tilfældige telefonopringninger, så ville han straks få at vide, hvad der er galt. For menigmand synes, der er noget galt, nemlig dette: er der ikke noget galt i, at den hjælp, der skal ydes til syge og nødstedte mennesker, skal være den samme eller ca. den samme som den, der ydes til mennesker, som stædigt og vedvarende bryder indgåede aftaler og sætter sig ud over arbejdsretlige afgørelser? Det tror jeg der er mange der finder at der er noget galt ved. Dette at erkende et problem er ikke det samme som at have dets løsning parat, men det må være berettiget at pege på det.

Jeg vil så sluttelig pege på en fejl, der forekommer mig at være i forslaget, nemlig at det i bemærkningerne taler om overenskomststridige arbejdskonflikter, medens der i selve teksten til forslaget til folketingsbeslutning kun står: personer, der er omfattet af en arbejdskonflikt.

Med mine bemærkninger i første runde sigtede jeg ikke til personer, der er i strejke, efter at en overenskomst er udløbet, eller anden form for, skal vi sige naturlig strejke. Jeg understregede udtrykkelig, at jeg har sympati for intentionerne bag dette forslag, når det drejer sig om de personer og grupper, som gør sig skyldige i at ville overse arbejdsrettens klare afgørelser og derfor ved kølig overvejelse sætter sig uden for systemet.

Da må det være muligt at slå råd sammen om, hvorvidt den offentlige ambulance skal rykke ud i det omfang, som det sker.

Jeg vil gerne sige, at jeg plejer at holde meget af og lægge stor vægt på socialministerens overvejede redegørelser og stillingtagen,